

[Arentoft.]

gerne til dette lovforslag, for det mener jeg afgjort det var. Ellers har jeg fået et forkert eksemplar.

Jeg er da godt klar over, at der ikke er tale om med dette lovforslag at yde kompensation for alle de ulemper, som søfolkene har. Det er jeg glimrende klar over. Det, det drejer sig om for søfolkene, er dels, hvor meget de skal af med i skat, dels deres udetillægs størrelse – og det er såmænd ikke så forfærdelig stort – men det, det drejer sig om i den sidste ende, er, hvad de har tilbage, når de har betalt deres skat. Derfor er det vel indirekte, om jeg så må sige, en form for forhøjelse af udetillægget.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det var ikke hr. Arentofts citat, jeg omtalte. Det, hr. Arentoft dér berørte, har jeg besvaret i de bemærkninger, jeg gjorde. Det, jeg havde i tankerne, dengang jeg sagde, at hr. Arentofts indlæg ikke havde noget med dette forslag at gøre, var den oplæsning af fremskridtspartiets sædvanlige propagandatale, som vi også hørte i forbindelse med dette lovforslag, og som ikke vedrører dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler. (Forlængelse af loven for 1977).

(Lovforslag nr. L 18. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Der er tale om en forlængelse for endnu et kalenderår af den lov, som oprindeligt blev gennemført ved septemberforliget i 1975. Dog sker der den ændring, at fradragprocenten,

som er 20, hvilket har været gældende siden september 1975 og altså gælder dette år ud, i næste kalenderår – altså 1977 – nedsættes til 10 pct.

Man har skønnet, at det ville indebære et provenutab på omkring 150 mill. kr. Hvis det bliver tilfældet, så kan man jo sige, at alt er godt, for så har loven virket efter sin hensigt. Men det gælder jo for denne som for andre tilsvarende love, at vi ikke har nogen sikkerhed for, at denne investeringsadgang også faktisk udnyttes, og at man altså får sit fradrag. Det afhænger af erhvervslivets optimisme. Men lad os i hvert fald håbe, at lovgivningen på dette område, som har en beskæftigelsesfremmende målsætning, bliver anvendt og nyttiggjort.

Anders Andersen (V):

Venstre har den opfattelse, at der stadig væk er behov for, at man gennem lovgivningen – her igennem skattelovgivningen – styrker erhvervslivet. Som udviklingen har formet sig, og som den tenderer fremover, er det ganske nødvendigt og ganske vigtigt, at der fortsat kan foregå en tilstrækkelig planlægning, en tilstrækkelig effektivisering af produktionen for at øge både produktion og beskæftigelsesmuligheder.

Vi er fra venstres side af den opfattelse, at den lovgivning, der blev påbegyndt sidste år om investeringsfradraget på de 20 pct., ikke alene bør fortsætte, men den bør også gøres permanent. Den bør gøres permanent ud fra den betragtning, at det ville være hensigtsmæssigt, om man inden for erhvervslivet kunne foretage en langsigtet planlægning af investeringerne, fremfor at vi ved kortsigtet lovgivning måske fremkalder en forhastet investering, måske en uheldig investering. Vi har også den opfattelse, at det, man nu foreslår, idet man skærer fradraget ned fra 20 pct. til 10 pct., ikke er rimeligt ud fra de betragtninger, som jeg startede med vedrørende hensynet til at styrke erhvervslivet mest muligt.

Jeg tror, man må erkende, at der er behov for, at de investeringer, der foretages i erhvervslivet, kan foretages under så gunstige likviditetsmuligheder, som det er gørligt at tilvejebringe. Ved at give dette ekstraordinære fradrag på 20 pct, i stedet for 10 pct. som foreslået af regeringen, ja, så ville man fremme disse muligheder.

Vi mener, at der i en permanent lovgivning med et investeringsfradrag på 20 pct. vil være

[Anders Andersen.]

en varig tilskyndelse til en effektiv produktion, vil være bedre likvide muligheder for at foretage den nødvendige investering i erhvervslivet; det vil medføre bedre konkurrencemuligheder, bedre beskæftigelse. Det er netop de hovedsynspunkter, vi fra venstres side gang på gang gør gældende, når vi taler om, hvordan vi skal løse de økonomiske vanskeligheder, vi står med.

Vi vil under udvalgsbehandlingen af dette lovforslag arbejde for de tanker, jeg her har skitseret, og forsøge at forbedre lovgivningen i denne retning.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har heldigvis intet medansvar for septemberforliget fra i fjor, hvor man til ingen verdens nytte øste nogle milliarder kroner ud i den blå luft og dermed gjorde det endnu vanskeligere fremover at gennemføre de skattelettelser, som befolkningen sukker efter, og som er den medicin, der skal til for at løse landets problemer.

Loven om det midlertidige investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler var også et resultat af septemberforliget, og denne tilskudsordning er – som det altid er tilfældet med tilskudsordninger – blevet udnyttet af de veletablerede og af dem, som forstår at regne den rigtigt ud.

Det er indlysende, at når folketingsvedtager en sådan lov, bliver den også udnyttet og i særdeleshed af dem, hvis virksomheder i forvejen gav et pænt overskud, og som derfor har den likvide kapital, der skal til for at foretage nyinvesteringer og dermed opnå tilskuddet på de 20 pct.

Og hvem er det så, der over skatterne kommer til at betale gildet? Det er dem, der bruger deres arbejdskraft til nyttigt, produktivt arbejde i deres virksomhed og derfor ikke har tid til at gennemgå de mange mærkelige vedtagelser, der strømmer ud fra dette hus. At lade denne tilskudsordning fortsætte også i 1977, ganske vist nu kun med 10 pct.s tilskud, forekommer ikke særlig hensigtsmæssigt.

En af årsagerne til, at augustforliget heller ikke kan løse problemerne, er jo netop, at man, samtidig med at man pålægger befolkningen og erhvervslivet store byrder, strør milde gaver ud til helt tilfældige, og så er man naturligvis lige vidt.

Fremskridtspartiet vil stemme imod dette

lovforslag, idet vi i modsætning til socialdemokratiet ikke er tilhængere af at tage fra de fattige og give til de rige.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det sidste om, at fremskridtspartiet ikke er tilhænger af at tage fra de fattige og give til de rige, må vist være en misforståelse hos fremskridtspartiets ordfører; så vidt jeg har forstået deres skattelovsforslag, går det ud på at give til de rige, og det går ud over de fattige. Som bekendt vil man gennem fremskridtspartiets forslag gennemføre, at de, der har de store indtægter i dette land, skal have en enorm skatteletelse, og der bliver intet til dem, der trænger mest i dette land. Så det må dog vist være en fejltagelse.

Lovforslaget om investeringsfradraget går det radikale venstre ind for. Vi mener, det er en fornuftig lov i en situation, hvor det for os alle sammen går ud på at skabe flere arbejdspladser. Det er klart, at man her opfordrer erhvervslivet til at investere i nye arbejdspladser, og vi bør og må gøre, hvad vi kan for at komme arbejdsløsheden til livs ved at skabe nyt fornuftigt arbejde. Vi giver tilslutning til det.

Jeg vil gerne komme med et par ord i anledning af det, venstres ordfører, hr. Anders Andersen, sagde om, at han ønskede, man kunne nå til en langsigtet politik med hensyn til investeringsfradragene. Jeg er ganske enig med ham. Jeg har tidligere forsøgt at overtale finansminister Anders Andersen til at komme med et forslag om en langsigtet investeringspolitik for danske erhvervsvirksomheder. Jeg foreslog dengang, at finansminister Anders Andersen skulle se på den ordning, man brugte i Sverige, hvor der er bemyndigelse til for regeringen at tvinge erhvervslivet til at være tilbageholdende med investeringerne ved at nedsætte det lovlige investeringsfradrag i tider, hvor der er økonomisk stærk aktivitet, og til gengæld give ekstra gode afskrivningsmuligheder i tider med lav intensitet i erhvervsvirksomheder. Hvis vi kunne blive enige om at gennemføre en sådan lov, ville det være muligt også for erhvervslivet at planlægge investeringerne på længere sigt. Det er godt, vi kommer med denne lov, men den er ikke tilstrækkelig langsigtet for den nødvendige planlægning i vore erhverv.

Ømann (SF):

Det var jo ganske tydeligt at høre, hvor dette

[Ømann.]

lovforslag stammede fra. Det er vistnok hr. Anders Andersens lovforslag, fremsat for nogle år siden, men det skal ikke fritage regeringen og skatteministeren for ansvaret for denne lov.

De 150 mill. kr., som her strøs ud med flot hånd, sætter ikke ret mange arbejdere i arbejde og skaber ikke ret mange arbejdspladser, så sandt som der er en uudnyttet del af produktionsapparatet på en 40 pct.

Lad os se i øjnene, at der her er tale om en ren og skær omfordeling over skatterne på 150 mill. kr. fra arbejdstagerne, fra lønmodtagerne, over til de erhvervsdrivende af enhver art og uden nogen som helst specifikation. Det er ikke det, man mente med en selektiv industripolitik, således som socialdemokratiet har gjort sig til talsmand for.

Det følger af det, jeg her har sagt, at vi siger nej til dette forslag; vi mener, at pengene er ilde anvendt.

Stetter (KF):

Forslaget er et af de elementer i augustforliget, som den konservative gruppe ikke automatisk dækker ind. Vi er i princippet modstandere af midlertidige ordninger, der som altså denne yderligere ændres undervejs med forslaget om en lavere afskrivningssats; det stakels erhvervsliv og de arme ligningsmyndigheder, som skal arbejde under evindelige omskiftelser! Under udvalgsarbejdet vil vi forsøge at vinde tilslutning til en permanent ordning og til, at vi bevarer afskrivningssatsen på 20 pct. Vi er med andre ord enige med hr. Anders Andersen og også med det ærede medlems begrundelse for holdningen.

Vi vil benytte lejligheden til at foreslå, at begrænsningsreglen i afskrivningslovens § 8, stk. 2, fjernes. Den drejer sig som bekendt om, at der kun kan afskrives med 15 pct. af anskaffelsessummen, når driftsmidlet er indkøbt i sidste halvdel af indkomståret. Reglen er ulogisk og vanskelig at arbejde med for alle implicerede parter. Der er ikke nogen saglig begrundelse for at bevare denne afgrænsningsregel. Vi suspendede som bekendt denne begrænsning for indkomstårene 1975 og 1976, og vi mener, at begrænsningen permanent bør fjernes fra loven. Vi håber, at ministeren er enig med os i disse synspunkter, i modsat fald vil vi fremsætte forslag om, at begrænsningen ophæves. Begrænsningen har været ophævet i de

sidste to år, og vi mener, at begrænsningen bør ophæves permanent.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må først sige til fremskridtspartiet, som var bange for, at de ikke kunne finde ud af denne ordning, at jeg i grunden troede, det var fremskridtspartiets force at kunne regne den ud, så jeg kan ikke se, at i alt fald de ikke skulle kunne finde ud af den.

Vi har som deltagere i augustforliget ønsket at tilgodese dansk erhvervsliv, og vi mener, at dette forslag med et 10 pct.s investeringsfradrag er en rimelig stimulans til fremme af produktionen og beskæftigelsen. Med hensyn til de ønsker, der fremføres fra anden side om, at vi skulle have et 20 pct.s investeringsfradrag, skulle andre septemberforligspartier have tænkt derpå, da vi ved septemberforligsaftalerne ønskede, at det skulle være gældende for 3 år eller være permanent. Da fandt vi i alt fald ikke fra den side nogen vilje til at være med til at gennemføre dette.

Med disse ord skal jeg anbefale dette forslag, fordi vi mener, det er en rimelig stimulans for investering i dansk erhvervsliv.

Knud Jespersen (DKP):

Det mest interessante i denne anden ombæring af dette forslag var at høre, hvor rørende en kærlighed vestres og det konservative folkepartis ordførere viser dette forslag. Det er meget rart, at man er tilhænger af, at nogen skal have det godt, og jeg forstår, det er ud fra princippet, at det, der gavner erhvervslivet, også gavner arbejderne, fordi det sætter produktionen og forbruget i gang. Vi har jo oplevet dette, som de herrer ordførere kunne have undersøgt, at selv her midt under krisen har man trods lavere produktion haft en højere profit i en meget, meget vid udstrækning.

Der er altså ingen grund til, at man skulle fastholde den én gang begåede fejl, og der er tale om en fejl. For disse ekstraordinære afskrivningsbestemmelser, denne foræring, hvor man tager 100 mill. kr. fra statsskatterne, 50 mill. kr. fra kommuneskatterne, skal betales af arbejdere, som i forvejen er brandbeskattet, og denne foræring vil man så bruge til at finansiere en præmieordning for investeringer.

Der kunne rejses en masse spørgsmål. For det første er det dokumentarisk, at der ikke er behov for sådanne udvidede investeringer. For

[Knud Jespersen.]

det andet har skatteministeren antagelig stadig ikke fundet frem til, hvor mange af disse penge der bruges til investeringer, f. eks. i Rhodesia, Sydafrika og andre steder, hvor dansk erhvervsliv jo også har finansielle interesser. Vi vil også være i stand til at dokumentere, at det ikke har sat nogen form for beskæftigelse i gang.

Jeg vil håbe, skatteministeren er så ærlig, at han siger, at når man er gået med til fra regeringens side at fremsætte dette lovforslag, er det, fordi man er fanget af septemberforligets og augustforligets bestemmelser, men at man aldeles ikke elsker dette forslag. Det ville klæde en socialdemokratisk minister, hvis han ville sige det. Det er en ærlig sag at blive fanget, men man kan da prøve at befri sig, og kan man ikke ved egen kraft, så kan man antagelig forvente vores støtte dertil. Vi er nemlig ikke tilhængere af sådanne fangne personer.

Hvad angår selve forslaget, kan jeg såmænd nøjes med at henvise til, hvad vi sagde, da lovforslag herom første gang blev behandlet: dette er et forslag, som på ingen måde gavner beskæftigelsen. Det kan gavne erhvervslivet, det er klart, det får lidt flere penge, og set fra enhver saglig synsvinkel, så er dette – uden for erhvervenes kredse – et uselt forslag at komme med i en tid, hvor menneskene slås med skatter og kæmper for at komme i arbejde.

Det er vel fremgået med al ønskelig tydelighed, at vi nærmest er imod dette forslag. Vi vil gøre alt for, at det ikke kommer til vedtagelse, men kan desværre nok ikke forhindre det.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for en forholdsvis venlig modtagelse af forslaget. Jeg noterer også, at de to ordførere, som har taget klar afstand fra forslaget, har en forskellig vurdering af det. Hr. Knud Jespersen mente nærmest, man kunne dokumentere, at det ikke ville have nogen beskæftigelsesmæssig virkning, hvorimod jeg noterer, at hr. Ømann begrænser sig til at sige, at det ikke vil bringe ret mange i arbejde og ikke bringe ret mange nye arbejdspladser ind. Der ligger dog en erkendelse af en vis virkning i den retning, som forslaget tilsigter.

Jeg har også noteret mig, at både hr. Stetter og hr. Anders Andersen vil arbejde for at ændre forslaget i retning af både at gøre det permanent og at indføre en større procent. Jeg

kan ikke give tilslutning til nogen af de to fremsatte ønsker, men jeg har forstået bemærkningerne således, at vel synes man ikke, forslaget er tilstrækkeligt, men man vil heller ikke tage afstand fra det, blot ønsker man det gjort endnu mere vidtrækkende.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til hr. Ove Jensen. Hans bemærkninger står jo meget klart og har vist bedst af at stå for sig selv.

Jeg skal give tilsagn om at medvirke under udvalgsarbejdet, og jeg håber, vi kan gennemføre forslaget relativt hurtigt, idet det jo har betydning for erhvervsvirksomhedernes dispositioner for 1977. Sigtet er jo klart det, som også flere har været inde på: at give et incitament til hurtigere nyinvesteringer og dermed beskæftigelsesaktivitet.

Ove Jensen (FP):

Jeg må sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at han desværre helt har misforstået vores skatte-lovsforslag. Jeg går ud fra, det er hr. Bernhard Baunsgaard bekendt, at vi allerede under augustsamlingen fremsatte et forslag om skattefri bundgrænse på 25.000 kr. I den anledning vil jeg gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard: er folk, der har en skattepligtig indkomst på op til 25.000 kr., rige? Er lærlinge rige? Er pensionister rige? Er håndværkeren og den landmand, der af en eller anden årsag har haft uheld i sin virksomhed og derfor har en lav indkomst, rige? Eller hvem er det, der er rige?

Fremskridtspartiets skattelovsforslag vil hjælpe alle, men naturligvis mest dem med de laveste indtægter. Det følger helt af sig selv, idet de allerlaveste indtægter helt bliver fritaget for beskatning.

Jeg opfatter skatte- og afgiftsministerens bemærkninger til mig således, at socialdemokratiet fortsat vil tage fra de fattige og give til de rige.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg tror alligevel, fremskridtspartiets folk skulle læse deres egne forslag. Jeg vil anbefale, at de studerer de ændringsforslag, de har stillet til den gældende finanslov, og de ændringsforslag, de tidligere har fremsat. Fra 1. januar 1977 skulle bundfradraget, hvis fremskridtspartiet havde fået sine ønsker opfyldt, være 60.000 kr. En enlig folkepensionist ville intet få ud af denne skattelettelse. Til gengæld ville

[Bernhard Baunsgaard.]

hans hjemmehjælp og hans togtransport blive dyrere. Varerne ville blive dyrere, fordi man vil forhøje statsbanernes takster med 43 pct. på godset alene, og fordi man vil gennemføre en benzinafgift. Men den mand – og der findes alene i Århus 200 af dem – som har en indtægt på 500.000 kr., ville få en skattelettelse på 80.000 kr.

Hvis dette ikke er at skade de små og gavne de rige, så ved jeg ikke, hvad det skulle være. Derimod synes jeg ligesom skatte- og afgiftsministeren, at det er bemærkelsesværdigt, at fremskridtspartiet til et forslag, som kan lette erhvervslivets vilkår, vil stemme imod, hvis man skal tro deres ordfører i dag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg tror, hr. Ove Jensen er intelligent nok til, at han ikke har misforstået mine bemærkninger på den måde, han gav udtryk for heroppefra. Hr. Ove Jensen ved jo udmærket, at der ikke er nogen baggrund for hans udtalelse om, at socialdemokratiet vil tage fra de fattige og give til de rige i modsætning til fremskridtspartiet, som stiller forslag om ophævelse af lov om særlig indkomstskat osv. Det er ikke det, vi har til behandling, så det skal jeg lade ligge under denne forhandling.

Min bemærkning gik selvfølgelig også på, at hr. Ove Jensen argumenterede for, at dette var at strø milde gaver ud til helt tilfældige. Det er jo ikke tilfældet. Det er et spørgsmål om incitament til øgede investeringer, og det vil sige, at forudsætningen for, at man kan få andel af det provenutab, der eventuelt kommer her, er, at der foretages investeringer i dansk erhvervsliv, og det er ikke helt tilfældigt, det er til dem, der foretager investeringer.

Jeg glemte desværre før at svare hr. Stetter, der stillede spørgsmål til mig om afskrivningslovens bestemmelse om, at man kun kan afskrive med 15 pct. for anskaffelser i anden halvdel af året. Jeg kan dertil sige, at det er en bestemmelse, der findes i afskrivningsloven, hvorfor en ændring heraf forudsætter fremsættelse af et selvstændigt forslag. Jeg kan til hr. Statters oplysning sige, at regeringen ikke kommer med et sådant forslag.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Jeg vil gerne spørge skatte- og afgiftsministe-

ren: Vil skatte- og afgiftsministeren benægte, at denne tilskudsordning næsten udelukkende bliver brugt af de veletablerede virksomheder, der har orden i deres økonomi og derfor ingen brug har for en sådan tilskudsordning? Vil skatte- og afgiftsministeren også benægte, at de samme beløb igen bliver indbetalt af de virksomheder, som har en dårlig økonomi, og som derfor ikke har råd til at foretage nye investeringer overhovedet og dermed ingen mulighed har for at udnytte ordningen?

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Ja, jeg vil gerne benægte, at hr. Ove Jensens fremstilling er dækkende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Vedligeholdelsesfradrag).

(Lovforslag nr. L 19. Fremsat 6/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Der er tale om en ganske lille lovændring, som jeg ikke skal bruge mange minutter af tingets tid på. Det er jo således, at mennesker, der er indehavere af familieshuse og selv bebor den ene lejlighed, bliver, for så vidt angår lejeværdien, ansat til et beløb, der svarer til, hvad man ved at udleje den samme lejlighed kunne opnå i lejeindtægt, mens de for vedligeholdelsesudgifter i dag får et standardfradrag, altså bliver behandlet på samme måde som parcelhusejere. Her ønsker man at stille de pågældende frit, således at de kan vælge i stedet for standardfradraget at foretage fradrag for de faktiske udgifter, der har været til vedligeholdelse af ejendommen. Dog er det således, at når man én gang har valgt en ordning, skal